

ÚTRAVALÓ

Gyúrói Református Egyházközség

XV. évf. 13. szám

2026. április 3.

„Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az Úr őt sújtotta mindnyájunk bűnéért. Amikor kínozták alázatos maradt, száját sem nyitotta ki. Mint a bárány, ha vágóhídra viszik, vagy mint a juh, mely némán tűri, hogy nyírják. Ő sem nyitotta ki száját.” Ézsaiás 53

Egy istenfélő pogány, Etiópia királynőjének kincstárnoka olvasta ezeket az igei sorokat Jeruzsálemből hazafelé tartva kocsiján. Felkeltette figyelmét mindaz, amiről itt ír a próféta. Szinte lehetetlen, el-lentmondásos sorokat talált itt. Izgatta a fantáziáját, vajon kiről lehet itt szó. Ki az a szenvedő szolga, aki mindenkinek alá veti magát, akit mindenki lenéz, eltapos, de akit az Isten királyok és hatalmak fölé rendel majd...? - hiszen ezeket olvasta. Ki az, aki képes másokért odaadni saját magát, aki a többiek helyett viseli a gyalázatot, betegséget, összetöretést? Ki az, akit igazságtalanul ítélnék el, méltatlan módon adják halálra, de aki mégis látja majd utódait, mert sokáig él? Ha nem ismerjük a nagypéntek eseményét, szinte megfeythetetlen. Ha nem ismerjük Krisztust, ezek a sorok megmagyarázhatatlanul maradnak Ézsaiás könyvében! De érkezik a segítség! Érkezik Krisztus.

Amikor az Úr Jézus megjelenik a Jordán folyó mellett. Még senki nem ismeri. Bár megtörténik a keresztség is, úgy sem nyílik meg sokak szeme. Sőt, látják a csodáit, halállal szembeni erejét, sokak csak egyre irigyebbek lesznek rá... egészen odáig mehetünk, amiről ma emlékezünk: elfogják, elítélik és kegyetlen halállal hal. Nem ismerik... feltámadása, mennybemenetele után a tanítványok egyetlen célja, hogy ismertté tegyék őt. És ma? Nem ugyanez a helyzet? Számталanszor tapasztaljuk, hogy a minket körülvevő világ nem tudja elhelyezni a történetében, nem ismeri. Talán mi is voltunk, vagyunk úgy, hogy idegen számunkra. De így értelmetlen marad nem csak az ézsaiási szakasz, de egész életünk. Nincs értelme az alázatnak, nincs értelme az áldozatnak, nincs értelme a halálnak.

Ki ez a bárányhoz hasonlított szolga? Az első keresztyén bizonyágtevő, Keresztelő János így mutatja be tanítványainak: „Íme, az Isten Báránya, aki elhordozza a világ bűnét.” A lényegét ragadja meg, melyben összekapcsolja az ószövetségi vétek törlő áldozatot Jézus személyével. Egyúttal összekapcsolja az Úr Szervedő Szolgájának képével, aki sokakat tesz igazgá, elhordozva bűneiket, sokak vétkét magára vállalva. (Ézs 53,11-12) Ahogy a főpap ráhelyezte a nép bűnét az áldozati állatra, úgy Isten ráhelyezi Jézusra mindazt, ami elítélendő, ami nyomorúság, amitől meg kell szabadítani az ő népét és a népeket, amit el kell távolítani belőlünk, hogy Istennel kapcsolatba lehessünk: és ezt ő megtette értünk. Így válik érthetővé az áldozat lényege, benne nyer értelmet az Ószövetség!

Később érkezik Pál, a nagy bizonyágtevő, aki Istentől külön kijelentésben kap látást, bölcsességet Isten titkainak feltárására, elmagyarázására. Ő is saját népért is küzd, de Isten kitágítja számára a horizontot a pogány világ felé is. Egész életművében, részletgazdagság tanításában Krisztust hirdeti, mint megfeszítettet. Bemutatja, hogy Isten terve hogyan ért benne célhoz. Nála olvastuk többek között: „El-törölte a követelésével minket terhelő adóslevelet, amely minket vádolt, eltávolította azt az útból, oda-szegezve a keresztfára.” Az Isten tervéről beszél, ami már Ézsaiásnál meghirdetésre kerül, mert az Istennek ilyen terve van, amely évezredek is átível, hogy engem és téged megtaláljon és megmentsen vele.

Isten mai népe is mint sajátját olvashatja, ahogy a Krisztusról szóló magyarázat után az etióp kincstárnok is, a bizonyágtételt arról, ahogy az Isten Szentje önmagát megüresítve, felvéve minden fájdalommat és nyomorúságunkat, szó nélkül, ártatlan Bárányként elszenvedte az ítéletet. Értünk áldozott. Megváltott, megszerzett magának: az övé vagyunk, az ő tulajdonai, ahogy hitvallásunk szól erről. Krisztussal nem csak a régi szöveg kap értelmet, de a mi életünk is. A mi küzdelmünk is értelmet nyer, ha már az Úr szolgálatában állunk. A mi áldozatunk is célba ér, ha a szívünket a mi Urunknak ajánljuk fel. Ámen.

HIRDETÉSEK

1. Alkalmaink – Nagyszombaton 18 órakor a szenvedéstörténetet olvassuk közösen. Az ünnep mindkét napján 10.30-kor tartunk úrvacsorás istentiszteletet. A délelőtti istentiszteletek a templomban,

a délutániak a gyülekezeti házban lesznek. Idős, beteg testvéreinkhez szívesen viszünk házi úrvacsorát az ünnep napjaiban. Legátus is érkezik közénk: Suhajda Sarolt III. éves teológus hallgató.

2. Szomorúsággal tudatjuk, hogy halottja van gyülekezetünknek: Bottáné Böröczffy Erzsébet tiszteletbeli presbiter testvérünket haza szólította az Úr. Temetéséről később intézkednek. Isten áldja vigasztalásával a családot és az egész gyülekezetet!

3. Április 25-én kerül sor gyülekezeti kirándulásunkra, melynek célpontjai Bodajk, Fehérvárcsurgó és Majkpuszta lesznek. Még egy hét van jelentkezni!

4. Április 15-ig várjuk a jelentkezéseket gyülekezetünk nyári táborára, melyet idén **Zalaszentlászlón, július 16-19.** napjaiban tartunk. A regisztrációt papíron is le lehet adni, de online is elérhető a [REGISZTRÁCIÓS ŰRLAP](#). A tábor kedvezményes részvételi díja felnőtteknek 45.000 Ft; házastársnak és nyugdíjasoknak: 35.000 Ft. Gimnazistáknak 25.000 Ft, általános iskolásoknak 15.000 Ft; óvodásoknak 10.000 Ft, 3 év alatt ingyenes. A jelentkezésnél 10.000 Ft/fő előleget kérünk, melyet az online regisztrálók bankkártyás fizetéssel is teljesíthetnek. Köszönjük! Várjuk a jelentkezéseket!

A martonvásári istentiszteleti felvételek [ITT](#) érhetőek el.

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!